

Volt Jövők

SZÁLLODAI VENDÉGIŐI ÉS KÁVÉHAZI SZEMLE

KÖZPONTI SZAK- ÉS TÁRSADALMI KÖZLÖNY.

Bötel, Café et Restaurant Revue • Bötel, Café and Restaurant Rewiew. • Hotel, Café- u. Restaurant-Rundschau.

Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztőségi zárlat: kedden.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest VIII., Rákóczy-tér 4. szám.

a hová az előfizetési díjak küldendők.

Kiadó:

NIKHAZY GÉZA.

Felölts szerkesztő:

BEREND SANDOR.

Előfizetési árak:

Egész évre ... 12 korona, | Fél évre ... 6 korona

Negyed évre ... 3 korona

Egyes szám ára 25 fillér.

3815. rk. 902.

Rendelet.

Az összes szállodások, vendéglősök, korcsmárosok, bozégások és kávéház-tulajdonosoknak.

A legközelebb tartandó országos túloltókongresszus alkalmából legalább is pár ezer idegen fog megfordulni városunkban, kiknek ellátása nagy részben az önök feladatát fogja képezni.

Nemcsak az idegenek érdekeinek — de másrésről városunk jó hírnevének megóvása tekintetéből is figyelmeztetem zimet, hogy a visszaélésektől tartózkodjék, alkalmazásait az érdemben különösen ellenőrizze s minden tekintetben oda hatni igyekezzék, hogy vendégeink városunkból a legjobb benyomással távozhassanak.

A szobák — s mindenemű ételék s italok ára helyiségében állandóan kifüggesztve legyen, s a köztisztaságra vonatkozólag kiadott hatósági intézkedések állandó foganatosítása különös gondolkodása tárgyát képezze.

Az ellenőrzést személyesen is eszközöndem, s a netán tapasztalt visszaéléseket a legszigorubbán büntetendém.

E rendelkezés üzlethelyiségében kifüggesztendő.

Eger, 1902. aug. 7.

Gaal Béla s. k. rkapitány.

E famosus plakát jelent meg Egerben az ott megtartott túloltó kongresszus előtt. Ez a plakát volt kiragasztva minden egyes házra. E plakát ott függött minden egyes szálloda, étterem és kávéház falán. Hirdette iparunk jó hírnevét, óriási betűkkel, a lá Barnum, hogy ime itt vannak a szállodák, vendéglők és kávéházak, vigyázzatok! a város jó hírneve megkívánja vigyázzatok és ez a figyelmeztető ott volt látható mindenütt, akárcsak a nagyvárosok forgalmi helyein, „óvakodjunk a zsebtolvajoktól.“

E jelzővel figyelmeztette Eger város rendőrkapitánya az idegeneket. E figyelmeztetéssel meggyanúsította szakmánk becsületét, amelyet az ottani üzleti emberek, minden szó nélkül eltértek, sőt szolgai módon végre is hajtottak.

Hamarjában nem is találunk szavakat, hogy kellő értékén tárgyaljuk az ügyet, nem tudjuk kit oroszorunk e gyalázatos merényletért az ottani üzlet embereket a kik elég bárgyuk voltak meghunyászkodni minden alapos ok nélküli íyeten való intézkedéssel szemben, avagy a híres rendőr kapitányt, a kinek semmi szín alatt nem volt oka, vagy joga, hogy így intézkedjék.

De legelső sorban fáj az, hogy adóztató polgárok ennyire megfélekeznek polgári jogaikról, hogy mint önálló emberek nem sértődtek meg

a becsületükben való tiprásban, hisz a rendőrkapitány nem feltétlen ura a polgárságnak, ő nem rendelkezhetik olyképen, hogy az sértő legyen azokra és ha mégis úgy történik, mint a fenti esetben, ugy nem okvetlen szükséges abban bele is nyugodni, mert az adóztató polgárok a velők szemben elkövetett igazságtalanságok ellen tiltakozhatnak és tiltakozniok is kellett volna az egri szállodás-, vendéglős- és kávékosoknak, ha csak egy szikra is lakozott volna bennük a becsületérzésnek.

Szégyen ez egész szakmánkra és határozottan, bár késő, tiltakozunk kellene országszerte e gyalázatos merénylet ellen. Tiltakozni, mert ez a rendőri pasászkodás elharapódzhatik s egyszer arra ébredhetünk, hogy minden egyes ünnep alkalmával megfognak jellenni a hasonzóvegű fürmedvények a mely örökös szégyen foltot ejtnek tisztá és becsületes mesterségünkben.

Kartársak! ezt szó nélkül hagyunk nem lehet, kell hogy tiltakozunk, mutassuk meg, ha az egriek tunyaik, gyávák és szolgalelkűek mi nem vagyunk azok, ha az egrieknek nincs érzékük a becsület iránt, úgy mi igenis bírnuk azzal és ha azok nem tudtak (elég gyáváik voltak) tiltakozni ellene, igen mi tiltakozunk, hívjunk mindenütt egybe értekezleteket és bíráljuk alaposan el az ügyet és annak értelmében írásban be kell

küldeni a belügyminiszter urnak, a melyben panasz emeltessék az egri rendőrkapitány által elkövetett sérteséért.

Mi hisszük, hogy a komoly és erélyes fellépésnek meglesz a foganatja és szakmánk „egri” tekintélye helyre fog ismét állni, a rendőrkapitány ur véleményével szemben is.

Tekintélyünk.

Ismérd magad; és tudjad, ki vagy! Apolló.

Sok szó esik már arról, hogy tekintélyünket a társadalom semmibe nem veszi. Bármerre megyünk, mindenütt lábbal tapossa azt, a ki csak hozzá juthat, és a guny, a megvetés nyilvánvaló meg, ha a pinczérről esik a szó.

Sok esetben bizonyult már be ez, és újabban ismét bebizonyult, egyszerre és majdnem egyidőben Keszthelyen és Egerben.

Keszthelyen Krausz Izsó főpincér jogos panaszát az illetékes hatóság visszautasította. Miért? Azért, mert egy vendég-lőssel állt szemben. Pedig hát ez a vendég-lős is csak olyan közönséges polgár-ember, mint Krausz, kettőjük között csak az a különbség, hogy Lusztig vendég-lős Krausz pedig csak pincér, és ez a körülmény elég ok volt arra, hogy panaszát (ha igaz van, vagy se) elutasítsák. Pedig hát mire való a törvény, mi mindig abban a hiszemben voltunk, hogy a polgárok esetepetéjű igazságosan eldöntik.

S amíg Keszthelyen az egyes ellen történt sérelem, addig Egerbe az egész szakma becsületét esik csorbá, egy rendőrkapitányi rendlettel, melyvel lapunk vezető cikkében foglalkozunk.

De ne higyük, hogy csak e preczedens esetek indítottak meg arra, hogy foglalkozzam a mi tekintélyünk kérdésével. Ó nem. Egészen más szolgáltatót okot, és a fentiekkel csak fűszerezni, illetve e kérdés tárgyalásának fontosságát és általános voltát akarom bebizonyítani.

Ez év július havában az országos egyesület nyári ünnepélyt rendezett, és ebből az alkalomból sikerült ellesenem egy párbeszédet, mit két főközt alá való leány egymás között csevegett.

— Hogy mulatsz, s mióta vagy itt?

— Már kora délután kijöttem s mondhatom, kitűnően mulatok.

— Ki az a fiatalember, a kivel a levelezőlapokat árultál, talán udvarlód?

— Ó nem, én csak itt ismerkedtem meg vele, és aztán mit tetelezel fel feleltem, hogy talán egy pinczértől elfogadnám az udvarlást, hát csak nem gondolod, hogy egy pinczérhez mennék feleségül.

E kis párbeszéd, a melyet tovább hallgatom nem lehetett, bizonyítja leginkább tekintélyünk értékét és határozottan állítom, ha felteünnék a kérdést, egy a nagy többség hasonló módon nyilatkozna a pinczérről, a mely a jelen társadalom legalsóbb fiókjában lett elhelyezve.

E jelenség okait lapunk a közeljövőben egy hosszú cikksorozatban fogja fejtegetni, egyszerűsind rá fog mutatni azokra a módokra, a melyekkel segíteni lehet e nagy bajon. És erre okvetlen kell is törekedni, hogy az általánosságnak e halfelfogását eloszlassuk, mert ha van is köztüink salak, megvetendő alak, azért még az egész osztály el nem ítelhető, és a mi a rosszakat illeti, az akad minden társadalmi osztályban, amiről tanusodik eléggé a sikkasztók névsora, mely évenként néhány száza szaporodik még a „szökő évben” is.

— Rotschild lord vagyok!

Párisban Dupros bíróhoz beállít egy szomorú, ötven éves nő.

— Mi a panasz? — kérdi tőle a bíró szigorúan.

— Kérem szépen, tegnapelőtt, a hogy hazafelé megyek, tíz óra után... Mindig tíz óra után szoktam hazamenni, tetszik tudni és soha se volt még semmi bajom. Egy ilyen szomorú, fekete ruhás asszony, a ki... — A bíró közbövegott:

— Ne beszéljen olyan sokat. Röviden, csak röviden.

— Hát kérem, megkérdézi tőlem egy fiatal ember, hogy merre kell a pályaudvarhoz menni. Tessék csak velem jönni, én majd elvezetem. És mentünk egymás mellett sokáig. Későre, tizenegy felé járt már az idő, a mikor egyik sötét utcában a fiatal ember lehajolt és szemtelenül megcsókolott. — Brühühü...

— Ne sirjon ugyan egy esők miatt. Nem olyan vesélyes. Pláne az én korában.

— Igen ám, csakhogy közben klopota a tárczámot, a melyben kétszáz frank volt. És megszökött.

A rendőrtiszt mosolygóni kezdett és

Szemelvény.

A pinczértség küzdelme nap-nap után határozottabb jelleget ölt. Mindjobbán ki-domborodik az összetartás jele és maga az intézmény, mely védő bástyája lesz a magyar pinczérségnek, szemiatómást nó, nagyobodik terjeszkedik egész a határ-szélig.

Szép fejlődés ez szakmánknak, még jobb, hogy az egész intézmény szakmánk gazdasági viszonyait van hivata orvosolni s talán épp ez a varázserő az, amely le tudja küzdeni a régi tradíciókat, mert épp azon törek meg minden reformezsme, szinte fanatikusok voltak vezetők embeireink s ha tényleg szó is esett eddig újabb eszmékről, a legnagyobb áldozat, mit tőlük kapni lehetett, az volt, hogy megfigyelési állaspontra helyezkedtek.

Pedig hogy mennyire züllöttek viszonyaink, s általában a közvélemény milyen szemmel nézte és látta helyzetünket, leginkább igazolják az alábbi szemelvények: „Polvást arról beszélünk, annak örvendezünk, hogy milyen szépen terjed világ-szerte a civilizáció, a minék a magaslataira eljutni minden embernek törekvése; s mégis lépten-nyomon olyan jelenségeket látunk, tapasztalunk, a melyek nem nyugtatnak meg bennünket akar nézve, hogy az a fejlődés, amely felé haladunk, minden irányban csakugyan áldásos...”

Zuttal egy sereg jóra való munkásember szivtelen kizsákmányolásáról van szó s a kiszívolyásnak arról a meglepő módjáról, a mi olyanna tünteti föl a helyzetet, mintha hatóság szembunyás mellett történék a sok csunya visszaélés.

A budapesti pénzterestületnek olyan idegen parazitái vannak, a melyek való-

elrendelte a tolvaj körzítését. Magában azonban úgy gondolkodott, hogy ilyen csunya öreg asszonyt ő se csókolna meg kétszáz frankon alul.

Egy angol ember járt erre mifelénk s fölfedezett nálunk több érdekes különlegeséget, a miről nem tud a művelt nyugat. Tapasztalatairól egy londoni lapban számol be budapesti speciálitások címén. A magyar főváros egyik különlegessége, írja az ánglius, a pinczér. Ha belépsz az ebédlőbe, arasznyi gyerekek siet eléd s nagy alázatosan köszöntvén, kikapja a kezéből a pálcát s a kalapot, aztán se szó, se beszéd, eltűnik véle. Helyet foglalsz, erre ott terem előtted egy második pinczér s megkérdi, mit iszol? Mert hát abban a szép országban ivással kezdik az ebédet. Te enni kívánsz, mire harmadik pinczér áll a rendelkezésedre. Ha készen vagy s távozni akarsz, negyedik pinczér veszi át a pénzt. Mind a négy pinczérnek borralvól jár. Az arasznyi gyerekek, mert a kalapot vette gondja alá; a másodiknak, mert italt hozott; a harmadiknak, mert az ebédet folszolgáltá; végül a negyediknek, mert elfogadta a pénzedet.

TÁRCZA.

Hpró történetek.

Tarasz fürdőhelyen történt az eset. Egy bankigazgató ott idűlő felesége a minapán béta közben egy elég jól öltözött emberrel találkozott, a kinek az egyik kezében lepkeháló, a másikban meg drótbló font kis skatulya volt, tele pillangóval. Az asszonynak eszébe jutott a gimnázista fia, a kinek nagy örömet szerethet, megállította tehát az idegent, a kit lepkekereskedőnek nézett:

— Mutassa csak a portékáját, jó ember, veszek magától egynehány lepke.

— Magamnak szántam, a mit fogtam; válaszolt az idegen.

— De ha megadom a jó árát?

— Kösözönöm, nincs szükségem pénzre.

— Annýia van? — kérdezte mosolygva a direktorné.

— Éppen elég.

— Elég?!... No olyan emberrel most találkozom először, a kinek elég a pénze.

A lepkek ember meghajolt és mosolygva mondta:

sággal barbár módon szedik ki ennek a munkásságát, a zsírt.

Egy sereg helyeszerző a legkörmönfontabb uszortól üzi a pinczérékkel s nem érven be a törvény által a helyeszerzésért biztosított nagyon is tisztességes díjazással: tisztességes, sőt még többszörös pénz követelnek azoktól, a kik elhagyászták végett hozzájuk fordulnak.

Mint hogy pedig állást kapni, legalább valamirevalót, mai napig elég nehéz: a szegény istenadta pinczér fizet, mint a köles; odaján utolsó garasát, sőt még adósságot is csinál, csak hogy megvásárolhassa a helyeszerzőtől a jó helyet, a honnan rövid idő múlva megint kiteszik a sűrűt, mert a helyeszerző intrikáit, a kávéház vagy vendéglő tulajdonosának másik, jobb pinczért kínál, ajánl. A kávé lépre megy s a régi pinczér helyett kerül hozzá olyan új, a kin azután ő maga igyekszik tudolni miharabban.

A helyeszerző örül és összedörzsöli a tenyerét. O az egyetlen, a ki ebből a gyors változástól uszorkamotot huz, olyat, a milyet csak hírbeárverési híenák tudnak még áldozatukból kiszorítani.

Ime, a civilizáció nagy áldásait mellé a kenyérgéreszt roppant versenyével járó veszedelmek.

Ime, a Magyar Hírlap bírálata, de hogy elfogultnak ne lehessen mondani, mutatól különleg meg egyhéányat.

„Psz!, pszt! Hát nem ez a pinczérnek a megszólítása a modernizált Budapest szótárában. Mert a mióta beültöt nálunk a demokrácia, azóta mindenki ur akar lenni a kétkezi munkások borralajójával. Ur pedig kétkezi munkásként lehet az ember. Vagy önmagát becsüli meg, vagy pedig az embertársait alázza maga alá. Az olvasó tisztában lehet mindjárt, hogy az első mód vajmi nehéz.

Nagytöpreng az angol utas, hogy miért jár borralajó a fizető-pinczérnek?

Sehol a világon, Ausztriát kivéve, a honnan a szokás származik — nincs fizető-pinczér, borfit, meg arasznyi gyerek. Csak egy pinczér van. Egy ember lát el, az adja össze a számlát s annak jár jutalom a fáradozásért. Főlegesenbe intézmény alig lehet, mint a fizetőpinczér. Ha teli van vasárnapi néppel a vendéglő, félóra telik, a mig elcsipetted nagy küzdelem árán a pinczért, a ki a pénzt beszedi. A türelmetlen vendég meg sem várja; egy ideig kiáll utána, aztán fölkel. Fölkel s vissza se jön többé.

Vagy visszajön másnap, harmadnap s megfizeti azt, a mi neki tetszik. A ki elég szerencsés arra, hogy távozása előtt kerül asztalához a fizetőpinczér, az is azt fizeti, a mi neki tetszik. Honnan tudná az a szegény fizetőpinczér, hogy a kétezer vendég közül ki mennyit evett, és mennyit ivott?

A vendéglős persze nem vállalja kárát, mert mindenért felel a — fizetőpinczér. Az angol utas azon tételődik, hogy miért nincs

A másodikhoz ellenben nem kell egyéb, csak egy pinczér és két krajczár, a mit a tálcázár dob az ember fönséges uszárgál.

De a rendőrség rájött, hogy még ebbe az alantas állásba sem kerülhet egykönnyen az ember és hogy vannak zsentlemének, a kik a krajczáros borralajókat is megdösmálják hely-közvetítési díj címén. Főkeresik a fazézer pinczért, állásba jutatták és ennek fejében letökik maguknak az áldozat sok-sok éjszakai keserves szereményét, többnyire a törvényes közvetítési jutalék tisztességét is. Kár megneveznünk ezeket az urakat, hisz ismárjuk őket.

Existenciáik, a melyek a munkás- és munkások közé furakodva, két kézzel orozák kétfelől a prédát, a melyet közvetítési díjnak neveznek, holott inkább — szétválasztanak, mint közvetítenének. — Existenciáik, a melyek abból élnek, hogy kiharcsolják a munkát kereső munkás szemérmes tartózkodását s a munkaadó válogatos finnyosságát. És hogy itt is, ott is növeljék jutalmora kes érdemüket, itt is, ott is olyan mesterséges akadályokat gördítenek a munkás és munkaadó közé, a melyeknek rejtek-utain csak ők tudják egymáshoz vezetni a „felek“-et, a kik a közvetítő nélkül könnyű szerrel egyeznének meg.

A dolgozó a világ e falánk dongóitól, sajnos, csak a távol jövő szociális állama fogja megszabadíthatni az emberiséget, de hiba volna, ha az aktuális eset nem irányítaná a társadalom részvevő figyelmét a pinczérre szerencsés zchére. Ha igaz az, hogy a munkának hasznos volta juttat elismerést és becsülést, akkor a kultur-embernek kötelessége volna magához emelnie alantas társadalmi helyzetéből a pinczért.

nálunk is olyan rend, mint a külföldi vendéglőkben, a hol a kiszolgáló pinczér összegezi a számlát? Miért keressük éppen a legbonnyadalmasabbat az egyszerű helyett, a mikor kárát vállalja annak egy vendég, mint a fizetőpinczér?

A régi görögök hitregye azt beszéli, hogy Hercules Antaccusal, a föld fiával sok ideig küzdött, sőt többször földhöz is suttotta, de Antaccus a föld fia lévén, mindig új erővel kelet föl, mert újabb erőt kapott anyjától, a földtől.

Végre Hercules fölkapta ellenét a földről s a levegőben magához szorítva ölévelével fojtotta meg.

Garibaldi tábornok 1878-ban azt mondta, a midőn hangoztatták, hogy szobrot emelnek érdemeinek elismeréséért:

— Mig Olaszországban egy koldus van, mig nincs elég iskola, addig ne is gondoljatok arra, hogy nekem szobrot emeljenek . . .

A Pesti Napló egy másik számában így értelemmel meg védelmünkre:

„Nagy baj, hogy a közönség — legkivált a művelteletlenebb — rabszolgának nézi a pinczért. De nagyobb baj, hogy sok pinczér maga is rabszolgának érzi magát. Azt a mesterséget, a melyet a megélhetés módjának választott, a melyen ki akar tartani mindhalálig, megalázó szolgásgának tartja ahelyett, hogy a becsületet, önértzetet adó munkát látna benne.

Ha a pinczér szolga, akkor szolgák vagyunk mindnyájan, a kik az ember társadalomtól várjuk életünket, italunkat és szellemünk sokféle éhségének táplálékát. A társadalom mindenek fölött álló ur és ha ad valamit, nem adja ingyen. Megköveteli, hogy megszolgáljanak érte. Szolgál az orvos, a ki éjnek idején kiugrik puha ágyából az első csengetyűszóra; szolgál a kereskedő, a ki minden édes nyajasságát az alkára gyűjti, ha a vevőjével beszél; szolgál az az újságíró is, a ki saját érdekeit, izleseit, meggyőződését legyuri a közönség véleménye alá. És bizony én nem látom, hogy miért volna az egyik szolgálat megalázó, ha a másik nem az.

Talán a szolgálatot annak szűkségessége és fontossága nemestli meg? Nos, a pinczérnek akkor sines röstelkedni valója. Ott, a hol jó pinczérnek vannak, ott a közönség jól tudja, hogy micsoda nagy szerepük van ezeknek a családtag emberek boldogságában. A rossz pinczér meghasonlásba hozza az embert az egész világgal; a jó pinczér megkedvelteti vele az életet. A pinczérre nagy szükség van ma már és ezután mindig nagyobb szükség lesz rájuk. A rossz lakásviszonyok, a nőemancipáció mindgyere több tüzelyhen oltja ki a tüzet és mindgyere több családot kényszerít a vendéglőbe. Lessz idő, a mikor a pinczérkérés őriási fontosságú szociális kérdés lesz, mint ahogy szociális kérdés ma a tejeskafa.”

Nem új dolog, a mi itt meg van írva, de talán mindenki szívesen veszi, hisz oly jól esik így szép elmélkedésben gyönyörködni!

Kartársak!

A magyar nemzet szeptember 19-én ünnepli a magyar haza legdicsebb fiának, újjáteremtése legnagyobb apostolának: Kossuth Lajosnak 100-ik születésnapját.

E nagy nap méltó megünneplése a nemzeti kegyelet magasztos feladata, s a nemzeti becsület kérdése.

Ünnepet ül az egész ország e történelmi jelentőségű napon. Fényes ünnepre készül Budapest székes-főváros polgársága is, hogy méltóan a nagy névhez, méltóan egy ország hatalmas fővárosához, mint az ünneplő ország szívének háts és kegyeleletes megbodbanás nyilvánuljon és emelkedjék ki az egész ország ünnepségsének sorozatából.

Érzésében amilyen magasztosnak, arányában olyan hatalmasnak, a legszeleesebb

keretben kidomborodónak kell lenni az ünnepek.

Hazafias Kartársak! A Magyar Országos Pinczér-Egyesület lelkesedéssel fogadta az Orsz. Kossuth-ünnep rendező nagybizottság meghívását és bejelentette, hogy tagjaival, zászló alatt részt vesz az ünnepi körmenetben és fényesen kivilágítja helyiségeit, továbbá díjaz, hogy koszorút helyez Kossuth Lajos sírjára, és a rendezés költségeire, valamint a szobor-alap javára a kartársak között országos gyűjtést rendez.

Hazafias tisztelettel és bizalommal fordulunk tehát igen tisztelt kartársainkhoz, s kérjük, hogy a szeptember 19-én délután 3 órakor kezdődő ünnepi menetben résztvenni és saját hatáskörükben gyűjtést indítani sziveskedjenek.

Vonuljunk fel tehát minél számosabban és adakozunk tehetségnünk szerint, hogy hazafiságunkhoz, szakmánkhöz méltóan megempeghessük a nagy napot.

Hazafiai üdvözléttel és kartársi tisztelettel a Magyar Országos Pinczér-Egyesület igazgatósága Budapest.

Adományokat e lap szerkesztősége is elfogad, és az összes adományok hirlapilag nyugtáztatnak.

Egyesületi tudósítások.

Értesítjük az összes egyesületeket, hogy a rovat minden hivatalos közleményeknek teljes díjtalanul rendelkezésükre áll.

Kalmár Fábán az országos egyesület igazgatósági tagja e hó 25-én körútra indult, hogy a vidéki szervezkedés tekintetében a további előkészületeket megtegye. Jelen utja Miskolcra, Kassa, S.-A.-Ujhely, Nyíregyháza, Debreczen, Szatmár, Brassó és Nagyvárad. Az ut eredményéről lapunk legközelebbi számában kimerítő tudósítást számolunk be, hogy olvasónk teljes tájékozással bírjanak, azzal a nagyfontosságú előkészületi munkálatokról, mely a magyar pinczérség érdekében folyik.

Reméljük, hogy Kalmár Fábán utja nem lesz hiába való, hogy kartársaink meg fogják érteni szavaink nagy fontosságát és hogy egy percet sem fognak gondolni, hogy e nagy és fontos intézmény hez csatlakozzanak, akik még távol álltak eddig tőle, üdvös és határozott célirányos intézmény, mint a magyar országos pinczér egyesület, nem szabad, hogy idegenkedjék bár ki is s ha a magyar pinczérség tényleg változtatni, segíteni akar a rossz viszonyokon, akkor csakis az egyesület után érhetjük el azt. Tehát egyesüljünk!

HIRCARNOK.

Vidéken.

Indián Grosz Lajos főpinczéri állást nyert a vasuti vendéglőben.

Szombathelyen Gártner Gyula főpinczéri állást nyert a Hungária szállodában.

Szatmárban Schönfeld Jenő fizetői állás nyert az Abbázia kávéházban. — Súly Sán-

dor felszolgálói állást nyert a Zöldfa kávéházban. — Dozler Sándor főpinczéri állást nyert az Enke kávéházban. — Petrakóvits István főpinczéri állást nyert a Pannónia szállóban, ugyanott mint szobapinczér Rónay Károly nyert állást.

N.-Bányán Schlezinger Henrik főpinczéri állást nyert az Europa szállóban, ugyanott mint borlegény Bonis József.

M.-Szijeten Mándoky Mihály főpinczéri állást nyert az Otthon vendéglőben. — Károly Benjamin mint felszolgáló nyert alkalmazást a Vadászúrt szállóban.

Gyertyán-Ligeten a fürdővendéglőben Binder György nyert főpinczéri állást.

N.-Bányán Árvay Árpád főpinczéri állást nyert a Nagy szállóban.

Beregszászban Muntján Lajos kartársunk éthordói állást nyert a vasuti szállóban, ugyanott mint borlegény Kremyiczky Lajos.

Kartársak! Egyetlen egy eszköztök van a melyvel vedhetitek érdekeiteket és ez a független szaklap. — Ezt az eszközt ne engedjétek ki esni kezetekből. Azért fizessetek elő, sőt hassatok oda, hogy arra minden egyes kartárs is előfizessen.

SZEMLÉ.

A borhamisító korcsmárosok. L. Kács László pénzügyminiszter körrendeletet adott ki, mely elvi jelentőségű határozatot tudat az eljáró hatóságokkal. Eszerint a borhamisító korcsmárosok az italmérési engedélyek elvonásával büntetendők s az italmérési jog nem is adható azoknak a korcsmárosoknak, akiket az 1899. évi XXV. törvényezik alapján elítéltek, mert mesterségük bort hoztak forgalomba. A pénzügyminiszter kijelenti, hogy egyetértőleg a belügyminiszterrel föltétlenül vonatja azoknak a korcsmárosoknak italmérési engedélyeit, akiket a borhamisítás és hamis bort forgalomba hozatala miatt jogerősen elítéltek.

Szt.-István ünnep. Ez év Szent-István ünnepeken nevezetes mozzanatai voltak. Többek között az is, hogy a harminczketesek ünnepélyt rendeztek, az ezred boszniai eseteiket hátramaradt özvegyei és árva javára. Ez ünnepség az Orzsi-kertben folyt le és részünkről azért emlékeztünk meg, mert nem kevesebb, mint 170 pinczér volt ez alkalommal ott elfoglalva.

Vihnyo-fürdő gazdát cserél. A nagyhirű nífürdő, melynek kiváló gyógyító erejét már századok előtt magasztalták és melyben a Rákócziak családtagjai egykor üdülést kerestek és találtak is, ezental Selmeczbánya városának, mint tulajdonosnak kezelésébe megy át. A város közönsége veszélyeztetve látta a fürdő jövőjét a bérleti rendszer további folytatásával és elhatározta, hogy a kor kívánalmainak szem előtt tartásával, valamint jutányosabb és jobb kiszolgálással igyekszik a fürdő forgalmát emelni és egyáltalán min-

cent megtenni, hogy Vihnyo-fürdőnek egykori jó hírnevét újból visszaszeresse. E célból e hó 19-én bizottság járt a helyszínén, melynek javaslatai fölött a szeptember havi törvényhatósági bizottsági közgyűlés fog határozni. Lits Gyula főispán a szobán lévő reformterveket melegen pártolja.

Tűzijáték a Dunán. A szállótulajdonosok szeptemberben Budapesten tartják meg nemzetközi kongresszusukat. A főváros a külföldi szállótulajdonosok fogadására tizezer koronát szavazott meg. A tanács mai ülésén megkérte a polgármestert, hogy a tizezer koronáért a kongresszus idejében a Dunán nagy tűzijátékot és kivilágítást rendezzen.

Figyelem! Felkértek Tóth József, a szakegyesület 100. számú tagja, hogy saját érdekében tudassa címzett lapunk szerkesztőségével.

Uj hónapjár. Héger János főpinczér e hó 22-én délelőtt Halmos János polgármester előtt letette a hónapjár esküt.

Megbírságot magyar hordó-hitelesítés. Az Ausztriával folytatott kiegyezési tárgyalások alkalmával osztrák sógoraink egyre hangoztatják a lojalitási klauszult, melynek részünkről leendő figyelembe vételét erőlyesen követelik. Hogy a Lajhtán ut azonban, ezen lojalitási fogalmát sem ismerik, arról lépten-nyomon meggyőződhetünk. Stájerország tartományi gyűlése csak a közelmultban határozta el egyhangulag, hogy a stájerországi országos intézetek részére szükségelt borokat ezental nem szabad Magyarországból, hanem kizárólag csak stájer termelőktől beszerezni. — Most meg lapunk egyik barátja beküld nekünk egy Florisdorf községenek főpinczértől kiállított hivatalos nyugtát, bizonyítékul annak, hogy őt 10 korona dénbírság lefizetésére kötelezték, mert két darab magyar hitelesítést ellátott hordóban szállított bort egyik bevőjének, már a közös vámterületen levő két állam megdegyike csudatösen módon nem respektálja a másikon hivatalos mértékitelesítését, úgy az még sem járja, hogy valakit azért büntessenek, mert Magyarországból kapott s természetes magyar hitelesítéssel ellátott boros hordókat arra használ; hogy azokban bort szállított. Hát ez lojalis eljárás? Legfőbb ideje már, hogy ezen — különösen a borforgalom oly bőségesen ható — oktanai intézkedéseket, melyek a hordók hitelesítésére vonatkoznak, a Lajhtán innen is, túl is valahára megváltoztassák.

Csődbe ment pozsgyóvár. Esch és társa pozsonyi pezsgyóvár czég fizetéseketlen lett és csődöt kért maga ellen, mely el is rendeltetett. A czég kis arányokban dolgozott.

Értesítés. M. O. P. Egyesület igazgatósága közhírré teszi, hogy a központi körhelyiség hetenkint háromszor és pedig hétfőn, szerdán és pénteken egész éjjel a tagok rendelkezésére áll.

A pozsonyi kiállítás borbíró bizottsága. Folyó hó 17-én alakult meg a 40

tagból álló bíráló bizottság, hogy a kiállításra bejelentett 1400 bormintát felülvizsgálja és osztályozza. Ezen fontos és a borok későbbi megbírlását nagyon megkönnyítő feladatot a III. főcsoport elnöke Hertelendy Ferenc vezetése alatt, Mayer vinczellér iskolai igazgató, mint a III. csoport főbiztosa nagy szakértelemmel végezte, a mennyiben a számos bormintát az egyes borvidékek szerint beosztotta és rendszeres jegyzékbe foglalta. A „borcsoport” elnöke Engelbrecht kir. tanácsos személyes megjelenésében akadályozta volt. A borbíró bizottság teendőinek vezetésével Fülep I. mint első és Palugyay József mint másodelnök bizottat meg. Refereusok dr. Drucker Jenő választották.

Árverések. A hivatalos lap közli a következő árverési hirdetéseket:
Jureczky János vendéglős ellen, VI., Izabella-utca 68. (Fischer és Brandt 311 korona.)

Németh Mátyas vendéglős ellen, V., Sétány-utca 7. (Martonyvási takarékpénztár 2880 kor.)

Pillmayer Mihály vendéglős ellen, VIII., Kalvária-tér 10. (Beer & Sohn 1913 kor.)
Sántha Albert vendéglős ellen, VIII., Népszínház-utca 1—3. (özv. Gurtner Jánosné 284 kor.)

Eletunt pinczér. E hó 23-án Weisz Simon pinczér a váci-utca 6. számú ház második emeletéről leugrott. Erős sérülése következtében a mentők a Rókus-kórházba szállították.

A szállodások nemzetközi kongresszusa. A szállodások nemzetközi gyűlése nagyban folytak az előmunkálatok és a meghívóbizottság Gundel János és Glück Frigyes elnökelete alatt a napokban kezdte meg működését. Nagy jelentőségű lesz e gyűlésnek idegtergalmunk megteremtésére, mert már eddig is a világ különböző tájairól érkeztek be jelentések és pedig szép számmal. A védnökséget Széll Kálmán miniszterelnök elfogadta, míg a diszelnökséget tisztelettel gróf Szapáry Pálnak, Márkus József főpolgármesternek és Halmos János polgármesternek ajánlották föl. A diszelnöki tisztségre még Láng Lajos kereskedelemügyi és Darányi Ignác földművelésügyi minisztereket és báró Eötvös Lőrándot kérték föl, míg Falk Miksát, Rákosi Jenőt, Vészi Józsefet, nemesei Kiss Pál államtitkár, Abonyi Emil miniszteri tanácsos, Gelléri Mór, Mártonffy Mártont és Heltai Ferenczet az elnöki tisztségre elfogadására fogják felkérni. A szállodások gyűlése egy fontos közgazdasági kérdés megoldását lesz hivatva irányítani, ennélfogva a tömeges külföldi jelentéseket csak előnyökkel szűkező fővárosunk megismertetésére. A budapesti vendéglős-ipartársulat nagy anyagi áldozatok árán mindent elkövet, hogy az ideérkező vendégek Budapestről és hazánkról helyes képet alkothassanak maguknak, mire annak is inkább szükségünk van, mert a külföldnek általában fogalma sincs arról, hogy Magyarország minő hatalmas fejlődéssel tart lépést a kulturhatalmak haladásával.

ÜZLETI HIREK.

Szatmáron Valkovits Sámuel a kioszk jelenlegi bérletje, a szatmári pinczérégyvet hosszú évek során át volt buzzgó előnye szeptember hó 1-én megnyitja Márkus Márton, a Pannonia szállodás tulajdonát képező koronakávéházát. Régi jó hírneve és szakképzettsége garanciát nyújt az üzlet föllendülésére.

Déván Reisz Vendel az egykor Petőfőhöz címzett vendéglőt újjáalakítja „Hungária” néven e hó elején fényes ünnepeggel mellett nyitotta meg.

Lugoson Róth Frigyes volt oraviczai vendéglős átvette a Kaszinó-vendéglőt és e hó 6-án nyitotta meg.

Pécson Schöffner János kártársunk átvette a Fehér farkashoz címzett szállodát.

Szalai János, általánosan ismert kártársunk Aradi- és Izabella-utca sarkán levő Jureczky-féle vendéglőt átvette.

Rákos-Szent-Mihályon Burgermeister Ferenc kártársunk Kossuth Lajos-u. 26. sz. alatt modern berendezésű vendéglőt nyitott.

Kártársaink becses figyelmébe ajánljuk szaklapunkat. Kérjük, hogy azt természetesen és hassenak oda, hogy arra minden ismerősük is előfessen.

Pályázatok és bérletek.

Gödöllő állomásán levő pályavendéglő üzletére 1903. évi január hó 1-től számított három évre. azaz 1906. évi december hó 31-ig terjedő időre bérbeadták.

Szóban levő vendéglő bérletére vonatkozó feltételek ezen üzletvezetőség forgalmi osztályában (Budapest, külső Kerespiest-ut 8 ház, I. em. 33. ajtó) a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Megjegyezzük még, hogy a vendéglős lakásul szolgáló 2 emeleti és 2 padlás-szoba, főzőkonyha és egyéb melléképületeket, valamint a vendéglő üzem céljára szolgáló összes helyiségeket bérlet saját költségén tartozik futtani és világitani.

Budapesten, 1902. évi július hó 3-án.

Az üzletvezetőség.

Vendéglőhelyiség. Budán, régi jó hírnevének örvend, azonnal átvethető. Horváth Béla I., Verbőczy-u. 3.

Felhívás!

Kártársak! Bemutattuk magunkat, ismerettük programunkat, megvilágítottuk céljainkat az eddigi működésünk által.

Azt hisszük, nem kell tehát tartanunk attól, hogy bizalmatokat ne bírnánk, avagy hogy meg ne bírtunk volna győzni beneteket arról, hogy a mi érzelmeink, a mi céljaink és törekvéseink egyazon a títellekkel.

Ennek magyarzata nagyon egyszerű.

Egyszerű pedig azért, mert ennek a lapnak szerkesztője, kiadója (egy-két munkatársát kivéve) csakis pinczérék és ezek röjják a lap sorait. Tehát csakis szakem-

berek és ezért találhatja meg az olvasó mindazt, amit szíve óhajt és akar.

Ez pedig nehéz feltalálni más lapokban. Kártársak! Épp ez indított bennünket arra, hogy saját körünkben indítsunk lapot, mert *szegyeletnek találtuk*, hogy a magyar pinczérök, amely harminczezet számlál, *egy független, szabad, szókimondó orgánumnak küzdjön e nehéz és válságos viszonyok között.*

Ez nem lehet! És ezt nem szabad engednünk! Épp azért alapítottuk ezt a lapot. Már most ti rajtatok a sor. Ha helyesnek és jónak találjátok törekvésünket, úgy tartsatok velünk, álljatok mellénk, fizessetek elő a lapra, hogy minél nagyobb legyen táborunk, mert minden egyes előfizetőnk egy katona; egy katona, amely velünk és azon eszmékért harcol, amelyekért mi harcolunk.

Mutassuk meg Magyar pinczérök, hogy megértjük egymást, tudjuk, hogy minek segítségével győzhettünk, de leginkább azt, hogy győzni egyetlen akaránk.

Fel tehát, fizessetek elő ez egyetlen független, szókimondó szaklapra!

Kártársi üdvözlettel:

a szerkesztőség és kiadóhivatal.

KÜLÖNFÉLÉK.

A Havanna-dohány. Az ilyen szivarosok kedvenc dohánylevelének természetesen Kubán folyik Vuclta napégette környékén. A föld tőszgyökeres régi spanyol családoké, akik ragaszkodnak ősi birtokaikhoz, úgy, hogy a legheirebb szivargyárosok is, mint Upmann, Behrens, nem tudnak dohánycseméteket jutni s nekik is másoktól kell vásárolni dohánylevelüket. Csupán Hury Clay és Bock art a saját, Havannával ültetett földjén. A dohánylevelüket rendkívüli gondallal őrzik. Naponta sőt éjjel is többször megvizsgálják és megtisztogatják az alattok meghuzódó zöldes, kártekonny bogaraktól. A learatott leveleket 1¹/₂—4 hónapig szellős helyeken szárítják és gajkák a káros bacillusoktól, melyek azonban bizonyos kellemes illatot kölcsönöznek a levelnek. A dohánylevelüket nedves időtáiban bál-kötegekbe csomagolják. A Havanna 850 kilogrammonként 15—800 dollár. A szép fedőlapokért 1500 dollárt is fizetnek.

A legjobb szomjcsillapító az igazán tiszta, hamisítatlan víz, nem desztillált víz, hanem forrás- vagy kutviz, úgy, mint a föld méhéből fakad. A jó ivóvíz azonban nem oly gyakori, mint az ember hinné. A gyanus vízbe legjobb egy kis timsótt keverni. Egy köbméter vizre másfél gram timsó elegendő. Hogy a víz élvezhető-e, a következő oldat segítségével lehet felfigyelni. Négy rész vizben egy rész tannin és egy rész borszeszt kell feloldani. Ebből az oldatból egy kávéskanálnyit öntsünk egy pohárba a megvizsgálandó vízbe. Ha a víz azonnal vagy gyorsan zavaros lesz, akkor sok szerves anyag van benne és ivóvíznek ajánlatos. A szomj csillapítására

nemcsak a tiszta ivóvíz ajánlatos. Ha egy pár csöpp gyümölcselt keverünk bele, nagyon egészséges és üdítő itál nyerünk. Nagyon ajánlatosak az ásványvizek. Nagyon hideg italok egyáltalán nem ajánlatosak és mentül hidegebb az ital, annál lassabban kell inni, hogy az ember a gyomrárt meg ne hűsse.

Valami a kinaik étkészéről. Azt hiszünk nem lesz érdektelen dolog a kinaik étkészési szokásaival foglalkozni, annál is inkább, a mennyiben az egész világ figyelemre bíró nép felé irányul. Az étkészési vagy jobban mondva vendégnevelétek nem épen megvetendő dolog, sőt talán jószívűség tekintetben felmúlja az összes nemzeteket. A kinaik tudvalegleg megesknek minden ehető, sőt európai fogalmak szerint, nem lehetős. Az evés módja is más, mint a miénk. A kinaik igyekeznek minél nagyobb zajtleni, a mit a rággással, de különösen nyelvének csentetével ér el. A kinek csak némi illendűdása, minden falatra csentett és csámcsog. A jól nevelt vendégek kötelessége minél többet enni s a házigazda folyton kínálja: — De kedves barátom, ön alig érintette meg az ételket.

— O, kérem, hiszen a hasam már olyan, mint a dob, az ön pompás ételétől.

— Tudom, hogy asztalomra a leghitványabb fogások kerülnek, a milyenek valaha emberi lény evett, de mit tegyek? Nincs jobb. De jó szívvel adom s az istenek bizonyára meg is áldják; ne vessen meg hát, a mivel megkínálom.

— De az ön ételi minden istenek — felel a vendég, a ki minden szava után csentett nyagot. És hogy bebizonyítsam, bár már majd megpukkadok, tovább is eszem. Már majd attól félek, hogy kifogy minden étel.

— Örömmel adom minden falatomat, ha vendégeimnek izom. Egyenek, a mennyit akarnak. Inkább éhen haljak, sem hogy valaki éhsesen távozzék asztalától.

A beszélgetés után, a mely elmaradhatatlan, a vendég és házigazda bökökat csinálnak egymásnak, majd a vendég megint neki esik újra az ételnek s mialatt ugyekszik minél jobban csámcsogni, a házigazda másik vendégéhez fordul s elkezdli újra az imént leirt beszélgetést.

A pezsgő-gyártás.

Mesterséges borokat értünk pezsgő-bor név alatt, borokat, a melyek légnomás által, szénsavval készülnek. A légnomás fokozása javítja a pezsgőt és Salleron szerint egy valóban jó pezsgőnek 5-6 légnomással kell bírnia.

A cukrot palackozások kell a borba adni, hogy az elegendő szénsavat idézzon elő. Ez annál is inkább szükséges, hogy határozott édességi oka legyen a bornak, mert a kesernyő vagy savanykás pezsgő nagyon rossz.

A szénsavat olyan eszközökkel is lehetne a borba szorítani, minőket a szódavizek, gazdók és némely sörök gyártásánál al-

kalmaznak, a mint hogy külföldön szokás is és Párisban is készítenek bizonyos champagnizált fehér borokat, melyek azonban igen messze esnek a champagne világhírű cruk-tól. — Megjegyzendő, hogy pezsgőbor még nem champagne, mert pezsgőborokat az egész világon készítenek, de igazi champagneit csak azon híres zölők termekéből lehet előállítani, melyek házája Champagne. Maga a pezsgés még nem minden, hanem azon eredeti vagy szerzett sajátosság a bornak, annak a kezelése a pinczében, melynek jótékony hatását a pezsgő még fokozza, teszi a bort champagnevá.

Champagneban a habzást még mindig a dom Perignon által behozott módszer szerint idézik elő, melyet a gyakorlat fejlesztett odáig, hogy a tiszta nedzükornak alkoholikus erjedését keltik föl a palackban. A bort hálhólyaggal kell hevíteni, minthogy pedig ezen borokban kevés olvadásra való anyag van, előzleg cserasavat kell a borba önteni, hogy jobban megfogja a derítés. Tavasszal, ha a borban még meglevő erjedő anyag működni kezd, czukrot teszünk hozzá likőr alakjában. Ezen lközökornak oldata jó erős bor, melyhez egy kevés cziromsav van keverve. Ezen czukrozott bor azután palackozkba lesz fejtve, mely a champagnei ipar legfontosabb műveletét képezi.

A palackokat kiváló minőségű vas-kapocszal lezorított dugókkal dugaszolják le és azután 15-20 foknyi kamrákba helyezik el és ha az erjedés erősen folyik már, bevizik óriási kréthegegyeket vajt pinczékbe, hol állandóan 8-11 fok meleg van. Itt a rekeszekben az erjedés kissé lassabbodik, majd hónapokot át mindinkább gyengülve, éveken át is eltart. Néhál az egész erjedés a pinczében folyik le.

Ha ez befejeződött, a palackot lefelé fordítják és erre berendezett állványokra dugavó lefelé fektetik és forgó mozgással saját tengelye körül forgatják időnként hogy a bor által szolgáltatott alj- és erjedőanyag a dugó felett üledékek le. Ezen üledéket a munkás ügyes kézműdalattal abban a percében, midn az ismét fölé fordított palack légbuboréka az üledékhez ér, a dugó eltávolításával kilövi, a mit tisztulásnak (dégorgement) neveznek. Csanik egy kis része a szénsavnak, mely túltelítve van szabadul meg. A tiszta borba ismét csak czukros likőr lesz öntve, az ugynevezett liqueur d'expedition, mely neki azt az édes ízt adja, melyet a vevő megkíván. Ezután a palackot ismét ledugaszolják, spárgával, dróttal lekötik, vignetázzák és mint oleóból fajta bor szétküldik. A drágább pezsgő azonban évekig marad a pinczében, mely idő alatt még minőségben nyer.

Az egész műveletnél a legfontosabb, hogy az ember a lefejtés után adagolandó likőrmennyiséget találja el, mert egy a czukorfölösleg, mint annak hiánya rossz következményeket vonhat maga után. Ha sok volt a cukor, egy a túlságos nyomásnak lesz a palack kitévé és azt szét-

veti. Még a legjobb üveg sem bír ki 7-8, legföljebb 10 légnomásnál töböt.

A pezsgőkészítés különben majdnem egy századon át csupa topagatózásból állt, míg végre François chalaoui győgyserész állította fel az első racionalis szabályt. François, aki Gay, Lussac, Lavoisier és mások kísérletei a szénsav erjedéséről ismerte, ezeket a pezsgés előállítására használta fel. Miután a tudósok felállították azon tételt, hogy erjedés folytán a cukoralkohol és szénsav állandó mennyiséggel szolgálta, François kísérletezését jött rá, hogy hordinkint (225-250 liter) mindig ugyanazon mennyiségű czukrot használja, vagyis hét boton.

Hogy egészen biztosan járjon el, mindig megállapította azon czukormennyiséget, mely a borban az erjedés után még fönnmarad s ezt azután kiegyésztette 7 fontra. Eljárása, mely redukció név alatt leír ismeretes, abból állott, hogy a borból vett próbát tefogatának egyhatodára befőzte, azután ezen maradékot lehűtötte, a borkó lecsapódott és ő egy külön ezen czérra készült aerometer segítségével megmérte a folyadék sűrűségét, ebből azután a czukortartalmát a bornak levonta. Folytonos számításokkal elkerülendő, François táblázatot is állított fel, hogy aerometer fokozatai szerint hordóinkint mennyi czukrot kell adagolni.

Ezen egyszerű módszer már nagy haladás volt és hamar terjedt el Champagneban, hol mindig erősen alkalmazták, daczára, hogy tudomány szempontból ma már a kritikát nem bírja ki, mi azonban François érdemeiből semmit sem von. Hisz ő csak a czukorral számolt és elnagyolta a szeszmaradékok, savtartalmát és a többit és egyaránt ugyanannyi czukrot ajánlott ugyanannyi pezsgés, ugyanannyi durranás előidézésére. Az bizonyos, hogy ugyanazon czukormennyiség teljes erjedése majdnem ugyanazon mennyiségű gúzt idézi elő, mégis a pezsgés foka a) az első likőre tartalmától, b) a nyomástól, c) a bornak bizonyos tényezőitől (ragadóság, hajszóssági mérték, terjeszkedési koeficiens) függ.

Később François módszerét a cukor adagolására a Fehling-féle likőr váltotta fel. Egy igen szokásos mód a czukoradag szabályozására az, hogy egy epruvettáig addig csepegtetünk czukoroldatot a borba, míg csak az ugyanoly sűrűségű fokot nem nyer, minő a vízé, a mit valami denziméterrel könnyű ellenőrizni.

Szerkesztői posta.

B. K. Zenta. Intézkedünk ügyében, lap megy. T. F. Berlin. Tudósításait szívesen vesszük, csak rajta.

Z. B. A választmány napjainak, eddig működik Szeged, Szatmár, Szekefehervár, Pozsony, N.-Becskerek, Brassó, Kassa és Miskolc. Megalakulás előtt áll Nagy-Várad, Debrecen, Arad, Kolozsvár, Győr és Szombathely. Tehát, mint látja, ez évben teljesen befejeződik a szervezkedési munkálat. Most hátra van a pinczék feltélen összetartása.

Ajánlható czégek,

Beliczay Béla, mézeskalácsos- és viaszgyertya
üzlete VIII., Csányi-utca 3. sz.

Tomik János vendéglője, Dohány-u. 38., a hol
kötő könyhs és tisztán kezelte-
börk kapható.

Lusztig Ede VIII. ker., Kerespesi-ut 2. szám. Uri
és női divatüzlet.

„Imperial-szálloda” Burger János, Budapest,
Nyár-utca.

„Hazám-kávéház” a Kis Pollánál a budapesti
pinczérök legkedvesebb éjszai
találkozó helye.

Kunz József és Társa Cs. és kir. udvari szállító.
V. Váczon, fővárosi, szőlő-
nyeg, mennyesszonyi kelengyék és szálloda berende-
zésekben. V. Daák Ferenc-tér 1.

A „Nyakkendő királyhoz” menjünk. Andrásy-
ut 29. Logelőnyö-
sebb bevásárlás.

BORIZEK ISTVÁN

BILLIARD-BEHUZÓ

BILLYARDÜBERZIEHER

Budapest, VII. Dob-utca 97. sz.

Raktáron tartok legfinomabb minőségű
bel- és külföldi billiard-posztókat,
valamint valódi francia bőroket és kék
olasz krétákat.

Billiard-behuzások kretányok árak
mellett vidéken is eszközöltetek.

Hirdetések

lapunk részére
fölvétetek a
kiadóban

BUDAPEST, VIII., Rákóczy-tér 4. sz.

Eladó kávéház.

Egy 20 ezer lakossal, 5 ezer főnyi ka-
tonasággal bíró nagyobb dunántúli város-
ban, egy kitűnő forgalmu kávéház, teljes
berendezéssel — üzlet felhagyás véget —
olcsó áron azonnali szabad kézbe eladó.

A kávéház közel van a vasut és hajó
állomáshoz, előtte a piac tér van.
Czím a kiadóban.

SZOLYVAI
ásványviz.

Előrenedű szakferfások vegyelemes alapján
lithion tartalmánál fogva kiváló hatású kősz-
vény-, vese-, hólyag bajoknál, ugyszintén gyom-
mor-, torok-, tudó-, gégeháztalmaknál

Érdeket tulajdonoságot éveken át megtartja a
palackokban.

Vasmentes! Könnyen emészthető! Csiramentes!
Borral igen aditó ital!

Megrendelhető:
Uradalmi ásványvizek bérletességénél

Szolyván (Bereg m.)

Budapesti frakttár: VII., Huszár-utca 5. szám.

Prospektus kérésre ingyen és bérmentve.

Alapított 1864.

Alapított 1864.

DORN FRIGYES

rézműves

Budapest, VII., Rombach-ut. 8.

Ajánlja magát mindennemű

rézműves munkák elkészítésére,

valamint

czzinnezések és rézedények kijavítására is

a legjutányosabb árakban.

Beitz János

mű-esztergályos

dákó és billard-golyó készítő.

Budapest.

VII., Akácfa-utca 52. (Dob-u. sarok.)

I-a Lignum Sanctum-golyók árai:

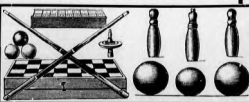
9 99 10 109 11 119 12 129 13 139 14 149 15 159
1 30 155 1 80 2 20 2 60 3.— 3 25 3 50 3 80 4 20 4 80 5.— 6.— K

Elefántoson nagyraktár.

8 czébeget 30 fillérel
o o elcsébbak. o o

Használt golyókat
60 fillérel
besztergályozom.

PEZSŐ
BORGYÁR

Louis François & Co.

cs. és kir. udvari szállító.

Fülöp Szász Coburg Gothai Hercege szállító.

Budafok.

COGNAC

Czuba-Durozier & Cie.

FRANCZIA COGNACGYÁR

Promontor.

Vezérigynökség:

RUDA ÉS BLOCHMANN

Budapest és Bécs.

Mindenütt kapható.

